

Un expert quefer artístic

Albacete: serenitat i intimisme

L'època que vivim acabarà per omplir-se de teories i receptes que expliquen la pintura com un món que serveix de refugi, on l'artista s'allotja per tal d'amagar-se de la contaminada realitat exterior.

I així, sembla que el retorn que molts pintors fan cap a etapes de la història de l'art aparentment llunyanes de les preocupacions actuals és una manera com qualsevol altra de cobrir-se l'esquena en relació a la inseguretat que es respira pertot arreu. Revisar la tècnica artística de Masaccio o l'ús del color en Claude Lorrain són fórmules que comencen a pul-lular i que ja no produeixen cap sorpresa.

D'altra banda, cal recordar que el remoli historicista també pot servir per a enllaçar mons que, malgrat el temps passat, no són tan diferents. Els temes que diem eternals tornen a cobrar validesa, i alguns pintors dels vuitanta els tracten arran d'imatges antigues a les quals afegeixen una

J. V. ALIAGA

gran sensibilitat (Longobardi, Cuchi, Barceló, Clemente...).

Alfonso Albacete (Antequera, 1950) és un jove artista que s'esforça per renovar l'intimisme d'un temps sempitern a través de l'osmosi de la seua personalitat, amb la influència de l'estètica picassiana i la màgia de Matisse.

Ell torna al passat, però no pas al pretèrit històric rígid i feixuc, sinó al contacte amb el misteri que jeu dins de l'interior del temps.

Les obres que exposa a la galeria Temple de València evidencien un expert quefer artístic que podem observar lluny de l'èmfasi expressionista que regna pertot. Tanmateix, els seus quadres mostren una intencionalitat constructiva molt avançada, amb un ús del color que recorda els ritmes serens de Matisse. En aquesta darrera línia cal destacar les imatges d'interior, que gaudeixen d'una poètica calma i d'una lluminositat que no es troba fàcilment a l'escena pictòrica espanyola.

«Temps maleïts»

L'any que acabem de deixar enrere ha donat nom a una nova empresa editorial: *Edicions de 1984*. En la seua aparició dins del mercat del llibre català, aquesta empresa s'ha llançat amb una col·lecció els volums de la qual seran publicats de forma bimensual. El títol és *Temps maleïts* i recollirà obres d'autors contemporanis caracteritzades per haver-nos «parlat de l'opressió i de la revolta, de l'angoixa dels individus sotmesos a poders aparentment incontrolats o del refús a la submissió».

La col·lecció publicarà obres inèdites d'autors ja coneguts en català o en farà conèixer els llibres per primera vegada. El volum

que ha inaugurat la presència pública d'*Edicions de 1984* és un recull de tres obres de Bertolt Brecht; concretament, *Baal*, *El casament dels petits burgesos* i *Ascensió i caiguda de la ciutat de Mahagonny*.

Amb un pròleg de Ricard Salvat i una traducció de Carme Serrallonga, aquestes tres peces de l'època inicial de Brecht, carregades ja de la força expressiva i crítica de l'autor alemany, exemplifiquen el caire de les preocupacions estètiques i culturals de la col·lecció, en una línia que completen els títols anunciats a continuació d'aquest primer: *El taló de ferro*, de Jack London, i *La broma*, de Milan Kundera. Gide, Céline,

El volum dedicat a Brecht, un exemple de la línia a seguir per aquesta col·lecció

Malraux, Kafka i Soljenit-sin... figuren també entre les previsions de *Temps Maleïts*, una iniciativa que busca un camí propi en el nostre món editorial.

Conferències de Llengua i Literatura Catalanes

Al saló d'actes de la Facultat de Filologia de la Universitat de València se celebrarà el Segon Cicle de Conferències de Llengua i Literatura Catalanes. El 15 de gener, Teresa Cabré parlarà sobre *Elements teòrics per a l'estudi del lèxic*; el 16, J. M. Llompart, *Les tendències de la literatura catalana actual a les Illes*; el 17, Joan Solà, *Llengua real i llengua normativa als mitjans de comunicació i a l'ensenyament*, i el 18, J. Vidal Alcover, *Medievalisme i Renaixement en el Curial*. S'iniciaran a les 12 hores.